

Precair onderwerp

Zoals er in jongens en meisjes dikwijls grote nood kan zijn om gehuwd te raken en een gezin te vormen, kan dat ook in mannen en vrouwen er zijn. Er is immers nog een behoorlijk aantal alleenstaanden, die allen min of meer de nood kennen, maar er niet in slagen tot een huwelijk te komen.

Er is op deze aarde allerlei soort nood, daar deze wereld verscheurd is en gebroken. Wij zullen het niet over de velerlei noden der mensheid hebben, maar ons richten op de door ons zo te noemen "huwelijksnood". Deze nood gaat ook christenen niet voorbij. Gezinnen en huwelijken kunnen te lijden hebben onder bepaalde vormen van deze nood. Het huwelijk kent zijn eigen nood, wat niet is te omzeilen in deze door de zonde geteisterde samenleving. Er zijn talloze voorbeelden te noemen van huwelijken die zijn gestrand, van echtscheidingen, van huwelijkspartners die zelfs later elkaar hebben vermoord.

Er is veel openlijke huwelijksnood, maar er is wellicht nog veel en veel meer verborgen huwelijksnood. Daar waar mannen en vrouwen langs elkaar heen zijn gaan leven, zonder een sterke band met elkaar. Ze zijn jammer genoeg uit elkaar gegroeid door wat voor oorzaak dan ook, in plaats van naar elkaar toe te zijn gegroeid. Het begon allemaal zo mooi tijdens de eerste verliefdheid, waarop men zich met elkaar verbond in een huwelijk. Die eerste liefde verdwijnt soms al heel spoedig, waarna men ontuchtend "wakker wordt". Dan zit men veelal niet meer om elkaar verlegen, maar mét elkaar verlegen! Dan betekent men soms voor elkaar niet veel meer als vriend en vriendin, of in andere gevallen wordt men elkaars vijand. Dan is men niet meer elkaars levensverwerkelijking. Men begrijpt elkaar niet meer en de afstand wordt steeds groter. De eenheid -zo die er al was- is weer tweehed geworden. Er ontstaan steeds botsingen, waardoor men elkaar minder goed kan verdragen. Diepe teleurstellingen, nood, kommer en kwel. In het verborgen is het huwelijk reeds verbroken, hoewel het voor de buitenwereld nog in stand lijkt. Op die wijze kan het

huwelijksleven een pure sleur en gewoonte worden. Men zit er nu eenmaal aan vast en men zal zijn tijd uit moeten dienen. Dat kan tot grote verveling leiden, waarbij men elkaar meer gaat afstoten dan aantrekken. Voor het oog der mensen kan alles nog koek en ei lijken, maar in werkelijkheid is de scheiding er reeds en voelt men zich eenzaam en verlaten. Men vindt geen wérkelijke vervulling meer in elkaar.

Was echtscheiding in vroeger dagen een groot taboe, vandaag de dag strandt ongeveer eenderde van alle huwelijken vroegtijdig, met alle nood van dien. Gezinnen worden uit elkaar gescheurd, families komen erdoor in

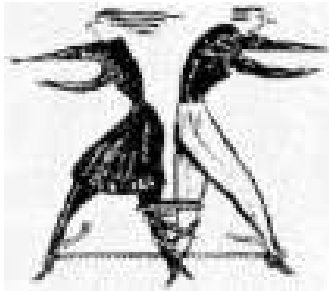

diskrediet. Harten van ouderen en kinderen worden erdoor gewond. Vervreemding van elkaar gaat niet zonder pijn. Elkaar niet meer verstaan grijpt heel diep in in ons hart. Partners die 10, 20, 30 en wel 40 jaar getrouwd waren geven er op cruciale momenten soms blijk van dat ze hun wederhelft nóg niet goed kennen, door elkaar verwijten naar het hoofd te slingeren die niet in overeenstemming zijn met de realiteit. Men leeft naast zijn partner zonder hem écht te kennen. Men beziet zijn partner vanuit eigen beperkte egocentrische blik. Men beziet elkaar meestal als bezit dat men kan beheren of soms kan exploiteren, manipuleren, bekomentariseren en dirigeren zo men wil. Dat werkt niet.

Uiterlijk kan een verhouding dus wel schoon schijnen, maar inwendig kan het liefdescontact onherstelbaar verbroken zijn. Daarbij komt nog dat wij in een materialistische eigengerichte tijd leven, waar de liefde verkoeld is en men met groot gemak kan scheiden en er een mentaliteit heerst van ongehuwd samengaan. Er zijn in onze tijd heel wat factoren die meewerken tot het ontstaan van huwelijksnood. Denk alleen maar aan de maatschappelijke positie van veel vrouwen, die zich niet voor gezinsvorming geven, maar voor maatschappelijke carrière. De massa is door de tv-programma's omgevormd en veranderd van geesteshouding. Op moreel gebied is er veel ten kwade gekeerd. Was men vroeger als man autoritair en gehoorzaamde de vrouw in alles. Daarin is verandering gekomen. De vrouwen zijn voor hun eigen rechten opgekomen, soms heel terecht. Daaruit is veel goeds, maar ook veel kwaads voortgekomen.

Vroeger bleef het huwelijk meestal wel in tact, maar dat is vandaag de dag geheel veranderd. Men heeft de instelling van het huwelijk de schuld ervan gegeven, zodat men nu samenlevingsvormen kent, waarbij men niet wettelijk zo strak aan elkaar verbonden is.

Al gauw gaan jongeren en ouderen over tot een kameraadschapsverdrag. Zij

laten een samenlevingscontract opstellen, dat veel gemakkelijker is te ontbinden dan een huwelijk. Het huwelijk is verworden, en dat is mogelijk nog erger dan huwelijksnood, daar het huwelijk nog één van de pijlers is van onze samenleving. Door het niet durven aangaan van het huwelijk, miskent men ook het familieleven en gezin. Men heeft de wortel der heiligheid verworpen, wat vrede zal men dan nog hebben?

In de show-bizz-wereld is het niets anders dan tijdelijke relaties, scheiding en verbroken vriendschappen. Men leeft slechts voor het tijdelijk sex-genot, waarbij kinderen verwekken taboe is. Er komt echter een tijd van genezing, van herstel, waarin het huwelijk en gezin in ere worden gesteld. Ook al heeft Jesjoea volgens de Bijbel geen huwelijk gehad en ook geen gezin gevormd, toch komt Hij als Hersteller van alle goede orden. In het gezin zal zich wederom de met niets vergelijkbare levenssamenhang openbaren, van mensen die zich voor elkaar bestemd weten. Partners zullen dan weer zien

dat ze lichamelijk en geestelijk bij elkaar horen, wanneer dat ook in werkelijkheid blijkt. Mist een vrijgezel dan zijn levensbestemming? Dat zeggen wij niet, ook al is voor veel alleenstaanden het leven soms heel zwaar. Iedereen heeft een levensdoel en roeping. Wel kan echter het ontbreken van een huwelijk een diepe smart betekenen. Men voelt immers het gemis van het lichamelijk en geestelijk genot, want uit het samenleven in de liefde kan er een kind worden verwekt. Het gaat om het

nageslacht en de in stand houding van het menselijk geslacht. Het gaat echter ook en vooreerst om het opbouwen van elkaar (niet om elkaar af te breken), in lichamelijk en geestelijk opzicht.

Wederhelft

Hoe komt een man aan een goede vrouw en een vrouw aan haar wederhelft? Door te zoeken en te kiezen. Alleen is maar slechts alleen, één helft. Om een symmetrisch geheel te vormen, een koppel, heeft men een wederhelft nodig. Het oer-beeld van zo'n wederhelft ligt op de bodem van het hart ingedrukt. Wanneer men zijn wederhelft ergens tegenkomt, raakt dit het hart en steekt het in vlam. Dan gaat men jagen om die wederhelft te verkrijgen, immers het beeld dat de man van zijn wederhelft in zich draagt zoekt aansluiting. De innerlijke stem zal de man hierbij helpen en zeggen wie wel, of wie niet aan zijn oerbeeld beantwoordt. Helaas varen veel jongeren en ouderen hier in de mist zonder een goede oriëntatie. Mensen kunnen verliefd worden op een partner die géén geschikte wederhelft zal zijn. De partner blijkt later niet te beantwoorden

aan het innerlijk beeld dat men van zijn wederhelft in zich omdraagt. Dan ontstaat nood, of zelfs scheiding en smart. Ouders hebben ook de plicht hun kinderen erop te wijzen wanneer zij zien dat hun kinderen niet passen bij een door hen gekozen partner.

Jakob gaf het duidelijk te kennen wie aan zijn oerbeeld beantwoordde, nl.. Rachel. Lea kon nog zo'n brave vrouw zijn en wellicht een veel liever karakter bezitten, ze beantwoordde niet aan het innerlijk beeld van Jakobs ego. Als het aan Jakob gelegen had, was Lea nooit zijn eerste vrouw geworden. Ezau had een totaal ánder innerlijk beeld van zijn wederhelft. Hij vond er twee onder de Hethieten, en later nog één onder de Ismaelieten. Uiterlijk, maar vooral innerlijk verschilden Jakob en Ezau enorm.

Om grote teleurstellingen te voorkomen dienen vooral mannen zich goed af te vragen waar het hun om gaat bij het zoeken naar een levenspartner. Adonia had het op zijn zuster Thamar voorzien. Dat het hier niet ging om

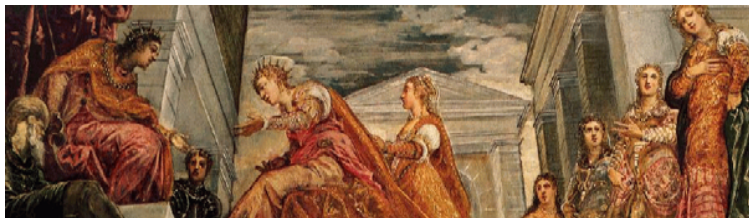
een hechte en langdurige relatie blijkt uit het vervolg. Het ging Adonia om de bevrediging van een drift.

Niet alleen het uiterlijk van een partner dient in aanmerking te worden genomen, maar zeker ook de geestesgesteldheid. Mannen en vrouwen met een totaal verschillende etnische, religieuze of sociale achtergrond dienen voorzichtig te zijn een grote stap te nemen waaraan een leven lang consequenties verbonden zijn. Vreemde vrouwen zijn de mannen van Israël altijd tot een valstrik geweest. Er bestond voor Bileam geen ander middel om Israël moreel en fysiek kapot te krijgen, dan door hen te verleiden met vreemde vrouwen, zie Numeri 23.

Salomo

Salomo verkeerde ondanks zijn zeer vele vrouwen in grote huwelijksnood. Hij zegt zelf dat hij onder al zijn vrouwen er niet één had kunnen vinden met wie hij volkomen één was, zie

Prediker 7:28 Dewelke mijn ziel nog zoekt, maar ik heb haar niet gevonden: een man uit duizend heb ik gevonden; maar een vrouw onder die allen heb ik niet gevonden.

Salomo en de koningin van Scheba

De vele vreemde vrouwen konden hem ook niet verrijken, opbouwen, maar braken hem af en deden hem zondigen.

Spreuken 22:14 ¶ De mond der vreemde vrouwen is een diepe gracht; op welken de HEERE vergramd is, zal daarin vallen.

Spreuken 23:33 Uw ogen zullen naar vreemde vrouwen zien, en uw hart zal verkeerdheden spreken. 1 Koningen 11:1 ¶ En de koning Salomo had veel vreemde vrouwen lief, en dat benevens de dochter van Farao: Moabietische, Ammonietische, Edomietische, Sidonische, Hethietische;

1 Koningen 11:8 En alzo deed hij voor al zijn vreemde vrouwen, die haar goden rookten en offerden.

Nehemia 13:26 Heeft niet Salomo, de koning van Israel, daarin gezondigd, hoewel er onder vele heidenen geen koning was, gelijk hij, en hij zijn God lief was, en God hem ten koning over gans Israel gesteld had? Ook hem deden de vreemde vrouwen zondigen.

Jesjoea en scheiding

Marcus 10:2 En de Farizeen, tot Hem komende, vraagden Hem, of het een man geoorloofd is, zijn vrouw te verlaten, Hem verzoekende.

3 Maar Hij antwoordende, zeide tot hen: Wat heeft u Mozes geboden?

4 En zij zeiden: Mozes heeft toegelaten een scheidbrief te schrijven, en haar te verlaten.

5 En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Vanwege de hardigheid uwer harten heeft hij ulieden dat gebod geschreven.

6 Maar van het begin der schepping heeft ze God man en vrouw gemaakt.

7 Daarom zal een mens zijn vader en zijn moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen;

8 En die twee zullen tot een vlees zijn, alzo dat zij niet meer twee zijn, maar een vlees.

9 Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheid de mens niet.

10 En in het huis vraagden Hem Zijn discipelen wederom van hetzelfde.

11 En Hij zeide tot hen: Zo wie zijn vrouw verlaat, en een andere trouwt, die doet overspel tegen haar.

12 En indien een vrouw haar man zal verlaten, en met een anderen trouwen, die doet overspel.

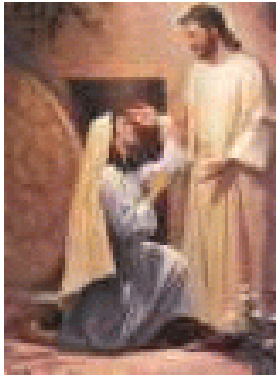
Overspel is een onwettige seksuele verhouding hebben met een ander, in het Grieks moi'chao. Het Griekse woord "porneia" houdt zoveel in als ontucht, overspel, dat als enige reden wordt aangevoerd om te mogen scheiden. Veel christenen lopen met de Bijbel in de hand, om daarmee elke vorm van echtscheiding tegen te gaan. Is dat juist? Porneia houdt ook in elk seksueel wangedrag, als incest, pedofilie, homoseksualiteit, transseksualiteit, etc..

In een huwelijk gaat het immers om een samengaan, een opbouwen, waar het geluk van afhangt. Geluk is iets dat lukt, dat goed gaat. Ongeluk is er wanneer het niet goed gaat, als het wrijft en wrikt, hort en stoot in een huwelijk. Moet men dan maar aan elkaar blijven plakken als je vooruit weet dat het een leven lang zal blijven wrikken en wegen?

Kan men van alle huwelijken werkelijk zeggen dat ze door Jahweh zijn samengevoegd? En dat deswege scheiding verboden is!

Het huwelijk ging er in Bijbelse tijden heel anders aan toe, zie onze brochure no.39.

De ouders van een jongeman zochten een bruid, en kochten deze met een bruidschat en gaven de bruid aan hun zoon. Men kan er van op aan dat rechtgeaarde ouders hierbij gelet zullen hebben op afstamming, karakter en dergelijke, om een mislukking te voorkomen en om verbastering tegen te gaan. De bevalligheid is bedrog, en wat voor ogen is kan misleiden, Spreuken 31:30.

Jesjoea en Maria
Magdalena

Momenteel gaat het er geheel anders aan toe. Jongens en meisjes zoeken elkaar op en luisteren meestal niet naar de raad van hun ouders. Algemeen wordt er een tijd van verkering voorafgegaan aan een huwelijk. Ook een verloving, en een verbreking van een verloving zou volgens dr. S. Dee in zijn dissertatie “Het geloofsbegrip bij Calvijn” reeds strijdig zijn met de geest van het 7e gebod.

De raad die wij zouden willen geven is, om vooral in de verkeringstijd veel met elkaar te spreken, open te zijn inzake levensovertuiging en verwachtingen. En ook tijdens en na het huwelijk met elkaar te blijven praten en belangstelling te tonen in elkaar. Velen die na hun huwelijk slechts nergens anders meer over kunnen spreken dan over bijkomstigheden. De belangstelling voor elkaar concentreert zich slechts op seks en geld en uitwendigheden. Het is belangrijk in de verkeringstijd alles tegen elkaar te zeggen, zowel lichamelijke als geestelijke gebreken niet te verhullen, maar ook om begane misstappen niet te verzwijgen, dit om te voorkomen dat er later dingen aan het licht komen of bekentenissen worden afgelegd die héél ingrijpend zijn voor één van de partijen.

Men dient er ook op te letten of men op hetzelfde ontwikkelingsniveau staat, althans dat er niet al te grote verschillen zijn. Men mag best een sterke eigen persoonlijkheid bezitten, maar men mag nooit teveel of het onmogelijke van elkaar eisen. Men zal het meeste van elkaar ontvangen door zelf veel te geven. Dat is een moeilijke, maar wel heilzame les.

De Thora (Wet)

De wet is geen fragmentarische regelgeving, maar een organisch geheel. Wie in één struikelt, valt in alle geboden. Dat zijn de bittere gevolgen van een struikeling. Het is dan ook oppassen geblazen, niet te vallen, zelfs niet in één! Hierna volgen enige teksten die over de scheidbrief handelen:

Deuteronomium 24:1 ¶ Wanneer een man een vrouw zal genomen en die getrouwd hebben, zo zal het geschieden, indien zij geen genade zal vinden in zijn ogen, omdat hij iets schandelijks aan haar gevonden heeft, dat hij haar een scheidbrief zal schrijven, en in haar hand geven, en ze laten gaan uit zijn huis.

Deuteronomium 24:3 En deze laatste man haar gehaat, en haar een scheidbrief geschreven, en in haar hand gegeven, en haar uit zijn huis zal hebben laten gaan; of als deze laatste man, die ze voor zich tot een vrouw genomen heeft, zal gestorven zijn;

Jesaja 50:1 ¶ Alzo zegt de HEERE: Waar is de scheidbrief van ulieder moeder, waarmede Ik haar weggezonden heb? Of wie is er van Mijn schuldeisers, aan wien Ik u verkocht heb? Ziet, om uw ongerechtigheden zijt gij verkocht, en om uw overtredingen is uw moeder weggezonden.

Jeremia 3:8 En Ik zag, als Ik ter oorzaak van alles, waarin de afgekeerde Israel overspel bedreven had, haar verlaten, en haar haar scheidbrief gegeven had, dat de trouweloze, haar zuster Juda, niet vreesde, maar ging henen, en hoereerde zelve ook.

Mattheüs 5:31 Er is ook gezegd: Zo wie zijn vrouw verlaten zal, die geve haar een scheidbrief.

Mattheüs 19:7 Zij zeiden tot hem: Waarom heeft dan Mozes geboden een scheidbrief te geven en haar te verlaten?

Marcus 10:4 En zij zeiden: Mozes heeft toegelaten een scheidbrief te schrijven, en haar te verlaten.

In Mattheus 19 gaat het over de hardheid van ons hart. Hardheid brengt verwijdering doordat het hart afgesloten wordt voor elkaar. Dan is er geen ware en liefdevolle toenadering meer mogelijk tot elkaar. Dat is nood, een stuk menselijke nood.

De scheidbrief

De scheidbrief was meer bedoeld als een bemoeilijking van het al te gemakkelijk scheiden om ditjes en datjes, zoals dat in de school van rabbi Hillel werd toegelaten, dan als een wettiging. Het is immers niet de bedoeling van een huwelijk dat wordt aangegaan dat het ooit weer op een scheiding uitloopt. Alleen in extreme gevallen kan men scheiden, en dan nog vanwege de “hardigheid des harten”. Het geven van een scheidbrief

gold als een voorrecht der mannen, als uitvloeisel van het patriarchale denken. Een formulier van een scheidbrief zag er eenvoudig uit, met de naam van de vrouw en van de man erop vermeld, zie voorbeeld:

“Zie daar gij ..... (de naam der vrouw)! Gij zijt vrijgelaten aan welke man het u behaagt. Dit is de scheidbrief tussen mij en u, de brief van vrijlating, zodat u vrij bent aan welke man u behagen hebt om daarmee te trouwen”.

Op grond van Deut.24:1 achtte men zich bevoegd een scheidbrief te geven. Deze toelating werd gruwelijk misbruikt in Israël. Naar het begrip van Rome kan het huwelijk niet worden gebroken, en kan een gescheiden man of vrouw dan ook niet meer hertrouwen. Dat zou onrechtvaardig zijn, waardoor een onschuldig gescheiden man of vrouw dubbel gestraft zou worden. Iemand die de gave van onthouding niet heeft, zou hierdoor in zware verzoeking worden gebracht. Men mag echter wél hertrouwen na een scheiding, daar in 1Cor.7:27-28 een minder juiste vertaling het tegendeel aangeeft. Er staat letterlijk vertaald: Zijt gij aan een vrouw verbonden? Zoek geen scheiding. Ben je losgemaakt van je vrouw? Zoek er geen. Maar ook wanneer je een vrouw neemt, dan doet gij daarmee geen kwaad.

Een Afrikaans gedicht

In het Nederlands vertaald, luidt als volgt:

Het leven, gezien vanuit de hoek van mijn ogen:

Het avontuur van het leven is om te **leren**

Het doel van het leven is om te **groeien**

De aard van het leven is om te **veranderen**

De uitdaging van het leven is om te **overwinnen**

De kern van het leven is om te **geven**

De gelegenheid van het leven is om te **dienen**

Het geheim van het leven is om te **wagen**

Het fijne van het leven is om vrienden te **hebben**

De schoonheid van het leven is om te **delen**

De vreugde van het leven is om lief te **hebben**

De zin van het leven is om aan God **toe te behoren**

Wanneer wij nu in plaats van het woordje “leven” het woordje “huwelijk” plaatsen, past dat wonderwel in het geheel van het gedicht.

Celibaat

Celibaat is afgeleid van het Latijnse woord “caelebs”, het ongehuwde. Zowel mannelijke als vrouwelijke geestelijken of kloosterlingen in de Rooms Katholieke kerk houden zich eraan. De celibaatsverplichting is een instelling van de Westerse Katholieke kerk. De paus kan echter dispensatie verlenen. De redenen die de R.K.kerk aandraagt voor het celibaat komen o.a. uit het O.T., waar het over rituele reinheid gaat. Om “rein” tot Jahweh te naderen moet men niet kort ervoor de geslachtsdaad hebben gedaan, Leviticus 15:18, 1Samuel 21:5.

Cicero zei: Nader kuis tot de goden! Voor de priesters en levieten golden hoge en strenge eisen betreffende rituele reinheid. Het celibataire leven is niet zomaar uit de lucht komen vallen. Men beroept zich erop dat Jesjoea ook ongehuwd is geweest, volgens de Bijbel. Van enkele Apostelen weten wij dat ze wél gehuwd waren. De eerste kerkvaders stonden onder invloed van Griekse en Latijnse wijsgeren, die meenden dat een man zich altijd volkomen dient te kunnen beheersen, en dat hij te allen tijde zijn verstand dient te gebruiken. Dat zou tijdens de geslachtsdaad niet het geval zijn, en vandaar dat zij de geslachtsdaad alleen goedkeurden indien deze leidde tot het verwekken van nageslacht. Het vrijwillig ongehuwd blijven omwille van het Rijk van Jahweh, lezen wij in Mattheus 19:12 en 27. Als ideaal wijst Rome naar Openbaring 14:4-5.

Het celibaat heeft echter een financiële achtergrond. De gehuwde clerus vormde voor de nog vrij jonge kerk een structureel financieel probleem. Een bisschop of andere geestelijke die gehuwd was en kinderen bezat, had daarmee erfgenamen. De kerk was een instituut dat een bolwerk

aan het worden was van macht, heerschappij en rijkdom. Hoe kon men voorkomen dat goederen die eigendom waren van geestelijken niet aan de kerk, maar aan erfgenamen zouden toevallen? Het celibaat was de enige oplossing.

Het celibaat is een controversieel onderwerp. Sommigen veronderstellen dat het ooit zal worden opgeheven. Mr. E.M. Vos de Wael-Smulders ziet niet in dat het priestercelibaat ooit zal worden opgeheven. Naar Mattheus 19:12 zou iedere priester in navolging van de eerste apostelen zichzelf onhuwbaar dienen te maken door een bijzondere genade. Het celibaat is door de kerk al vroeg ingevoerd en beoefend. In de eerste eeuwen trokken reeds veel mannen en vrouwen de woestijnen en bergen in, om zich daar geheel celibatair te wijden aan Jahweh. Het onderhouden van het celibaat vereist volgens Rome een goed en diep innerlijk leven en een persoonlijk zielscontact met Jesjoea. De Westerse kerk is van de wekelijkse mis overgegaan naar de dagelijkse mis, wat algehele onthouding in de hand werkte. De priesters moesten immers rein zijn. Gehuwde priesters zouden de mis niet dagelijks kunnen opdragen vanwege hun contact met vrouwen. In de tijd van de vroege kerk was het weliswaar geheel anders met de seksualiteit dan heden, wat er destijds toe bijdroeg het celibaat in te voeren. Er heerste toen een religieuze onderwaardering van de seksualiteit.

Wat is een huwelijk?

Huwen is een samenspel. In het Grieks is het “gamein”, daar komt het Engels “game” vanaf, dat is spel. Het is een verbintenis die een fysieke en geestelijke dimensie inhoudt. Het huwelijksspel kan niet bestaan zonder wederzijdse overgave. Er dienen dan ook van beide zijden overeenkomsten te zijn, zowel fysiek als geestelijk, waarbij de liefde komt als onmisbare factor. Het is een mooie gedachte dat christen-gelovigen die met elkaar huwen, dit in feite samen doen met Jesjoea, gezien men beiden ervoor kiest voor en met Hem te leven. Vandaar dat Rome het huwelijk als sacrament ziet, wat het echter niet is.

Alle gevoelens, hartstochten en verlangens dienen zich naar elkaar uit te strekken, maar dan ook tegelijk naar Jesjoea, één in geloof, hoop en liefde.

Wij zijn immers geen gevoelloze mensen, en vandaar dat ons inziens het celibaat tegengesteld is aan onze natuur. Het echte overgeven aan elkaar is iets dan veel dieper gaat en intenser is dan alleen seksualiteit en haar driften. Wij spreken het niet tegen dat er mensen zijn die de gave van onthouding bezitten. Voor hen kan die andere levensstaat ook een weg zijn tot levensvervulling. In veel gevallen is het celibaat voor mensen niet wat het behoort te zijn, n.l. de levensgemeenschap met Jahweh. Indien op de juiste manier gekozen is voor het celibaat, heeft dat niet met het vrijgezel zijn te maken, want het is vrijwillig en niet opgelegd. Rome ziet het celibaat als een soort profetisch getuigenis, dat men nu reeds in het tijdelijke bestaan heeft, wat in de toekomstige wereld aan alle gelovigen zal worden gegeven, nl. niet meer te huwen, naar Marcus 12:25.

23 In de opstanding dan, wanneer zij zullen opgestaan zijn, wiens vrouw zal zij van dezen zijn? Want die zeven hebben haar tot een vrouw gehad.

24 En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Dwaalt gij niet, daarom, dat gij de Schriften niet weet, noch de kracht Gods?

25 Want als zij uit de doden zullen opgestaan zijn, zo trouwen zij niet, noch worden ten huwelijk gegeven; maar zij zijn gelijk engelen, die in de hemelen zijn.

Deze tekst zegt echter niet wat Rome erin meent te mogen lezen. Er staat niet dat wij mensen in het hiernamaals geen vaste huwelijkspartner meer zullen hebben. Wij weten nog niet hoe het precies met de engelen gesteld is. Om op deze gegevens het celibaat te vestigen, is uiterst wankel.

Wij mogen ook geen foutieve en/of idealistische voorstelling vormen van een hemel, die de woonplaats is van Jahweh, als of deze ook voor alle gelovige mensen zou bestemd zijn. De Bijbel toont ons dat er nieuwe hemelen en een nieuwe aarde komt, waarop gerechtigheid zal heersen. De hemel is van Jahweh, de aarde is aan de mensenkinderen gegeven.

Psalmen 115:16 Aangaande den hemel, de hemel is des HEEREN; maar de aarde heeft Hij den mensenkinderen gegeven.

De hemel is dan ook geen plaats als beloning voor de gehoorzaamheid der gelovigen, of voor hen die hier via het celibaat imperfect al iets van zouden bezitten. Er zijn talrijke teksten die spreken over de komende vernieuwde aarde voor het gezegende zaad van Jahweh. Wij mogen ons niet in een waanbeeld opsluiten, iets dan niet concreet is en dat berust op menselijke interpretatie van bijbelteksten. Wij dienen emotionele evenwichtigheid en

geestelijke rijpheid te ontwikkelen, wat veelal door crisis heengaat, waardoor een rijper leven. We zien het bij Abraham die uitgeleid werd naar een geheel ándere wereld, aan Jakob die 21 lange jaren weg van zijn ouders moest vluchten voor Ezau, en Jozef die naar Egypte werd verkocht door zijn broers, en Mozes die 40 jaren in de woestijnen zwierf. De opleiding en lessen die Jahweh leert gaan soms door diepe dalen heen, om ons voor te bereiden op taken die we anders niet zouden aan kunnen. In de eenzaamheid worden wij ontladen van onszelf en van alle eigendunk, hoogmoed, materialistische instelling en waan. Er ligt een stuk zelfbevrijding in deze lessen. Mensen die altijd maar weer bang zijn voor hetgeen andere mensen van hen zullen zeggen worden steeds krampachtiger, waardoor zij nooit harmonische karakters zullen vormen. Wij kunnen alleen door zelfovergave bevrijd worden van mensenvrees, van kleinzieligheid, om te groeien tot een evenwichtig persoon. Het gaat om ons innerlijk, om ons hart, om ons innerlijk leven dat in staat is om lief te hebben, om te vergeven, om zich te verwonderen, om Jahweh boven alles lief te hebben. Liefde wordt algemeen gezien voor de huwelijksliefde en seksualiteit. Het is echter veel breder, daar de betrokkenheid en vriendschap tussen gelijkgezinden er zeker ook toebehoort. Dan steunt men elkaar, dan bouwt men elkaar op en is men tot zegen. De ware vriendschap behoort tot de naastenliefde. Ook Jesjoea noemde Zijn discipelen “vrienden”, Johannes 15:15.

Ideale huwelijk

Uit het waardevolle boek van de arts N. Bos “Natuur en gezondheid” het volgende over een ideaal huwelijk, p.405:

“Als ideaal voor een goed huwelijk kunnen we stellen, dat beide partijen een gemeenschappelijke basis (grondslag) moeten bezitten, doch overigens zoveel verschil moeten vertonen, dat zij elkaar kunnen aanvullen tot een harmonisch geheel. Het is hier als in de muziek:

twee eendere tonen heffen elkaar op

twee tonen die te dicht tegen elkaar liggen, vormen een dissonant (wanklank)

twee tonen op de juiste afstand vormen een consonant (welluidende tweeklank), en

twee tonen, die te ver uiteenlopen, zweven los van elkaar, zonder verband, door de ruimte.

Het egocentrische type is voor het huwelijk het minst geschikt. Het noodlot wil, dat dit type juist het meest voorkomt, vandaar, dat het heus geen wonder is, dat we zo weinig werkelijk gelukkige huwelijken aantreffen! Mijns inziens heeft een echtverbintenis, gesloten tussen een mannelijk gewetensstype en een vrouwelijk gevoelsmens, de beste waarborg voor geluk in zich. Meen niet, dat u in het dagelijkse leven veel zuivere, uitgesproken karaktertypen zult tegenkomen; die bestaan alleen in theorie”.

Overspel

In het Hebreeuws is na-aph echtbreken. Dat houdt in dat men buitenechtelijk geslachtsverkeer heeft. Daaronder valt niet een buitenechtelijke seksuele relatie van een man met een ongetrouwde vrouw, Deut.22:28. In het N.T. is echtbreuk meer echtelijke ontrouw, wat een onverenigbaar gedrag is in het Koninkrijk Gods. Echtscheiding (sillah in het Hebreeuws) is het wegzenden. Dan moet de man een schriftelijk bewijs aan de vrouw geven, de scheidbrief. Wie daarna een nieuw huwelijk aangaat, pleegt volgens Marcus 10:11, Matth.5:32, 1Cor. 7:10 overspel. Men gaat dan óver het spel van het eigen huwelijk heen, namelijk wanneer er van een heus huwelijk sprake is. Er kan immers van geen waarachtig huwelijk meer sprake zijn als de vrouw weigert dat haar man gemeenschap met haar heeft. *1 Corinthiërs 7:3 De man zal aan de vrouw de schuldige goedwilligheid betalen; en desgelijks ook de vrouw aan den man.*

Verder wordt een huwelijk bevestigd in de kinderen, ergo waar het aangegane huwelijk kinderloos blijft, is er geen bevestiging van het huwelijk. Het huwelijk heeft een doel, dat is het nageslacht te verwekken. Er kan in de vrouw iets schandelijks zijn, naar Deut. 24:1, wat wijst naar schaamteloos gedrag, waaronder ook valt dat zij haar man niet meer toelaat tot haar te naderen. Is het dan de bedoeling van de Wet dat een man en een vrouw die gescheiden zijn, daarna hun leven lang ongehuwd blijven en hun seksuele drang dienen te onderdrukken? Dat kan de bedoeling van de Wetgever niet zijn, zie 1Corinthe 7:.

1 ¶ Aangaande nu de dingen, waarvan gij mij geschreven hebt; het is een mens goed geen vrouw aan te raken.

2 Maar om der hoererijen wil zal een iegelijk man zijn eigen vrouw hebben, en een iegelijke vrouw zal haar eigen man hebben.

3 De man zal aan de vrouw de schuldige goedwilligheid betalen; en desgelijks ook de vrouw aan den man.

4 De vrouw heeft de macht niet over haar eigen lichaam, maar de man; en desgelijks ook de man heeft de macht niet over zijn eigen lichaam, maar de vrouw.

5 Onttrekt u elkander niet, tenzij dan met beider toestemming voor een tijd, opdat gij u tot vasten en bidden moogt verledigen; en komt wederom bijeen, opdat u de satan niet verzoeke, omdat gij u niet kunt onthouden.

6 Doch dit zeg ik uit toelating, niet uit bevel.

Al met al zijn hier zaken aan de orde die vragen om doordenking, waarover het laatste woord nog niet is gezegd.

Jahweh's huwelijk met Israël

Wanneer wij de voorgaande dingen overdenken en ons verplaatsen in hetgeen Jahweh over Zijn vrouw en scheiding zegt, kunnen wij iets van de Goddelijke huwelijksnood gevoelen. De teleurstellingen die er kunnen zijn in een huwelijk, de nood waarmee men jarenlang kan rondlopen, zonder het tot iemand te kunnen zeggen. Welk een “nood” -op menselijke wijze gesproken- van Jahweh dat Zijn vrouw Israël (Juda en Israël, als Rachel en Lea) ontrouw is geworden. Juda bleef nog getrouw, hoewel er ook heel wat op aan te merken viel, maar Israël werd ontrouw en ontving de scheidbrief. Dat heeft Jahweh pijn gedaan in diens hart! Zie Hosea 2:

1 ¶ (1-12) Zegt tot uw broederen: Ammi, en tot uw zusteren: Ruchama.

2 (2-1) Twist tegen ulieder moeder, twist, omdat zij Mijn vrouw niet is, en Ik haar Man niet ben; en laat ze haar hoererijen van haar aangezicht, en haar overspelerijen van tussen haar borsten wegdoen.

14 ¶ (2-13) Daarom, ziet, Ik zal haar lokken, en zal haar voeren in de woestijn; en Ik zal naar haar hart spreken.

19 (2-18) En Ik zal u Mij ondertrouwen in eeuwigheid; ja, Ik zal u Mij ondertrouwen in gerechtigheid en in gericht, en in goedertierenheid en in barmhartigheden.

23 (2-22) En Ik zal ze Mij op de aarde zaaien, en zal Mij ontfermen over Lo-ruchama; en Ik zal zeggen tot Lo-ammi: **Gij zijt Mijn volk; en dat zal zeggen: O, mijn God!**

Welk een liefde van Jahweh, dat de scheiding niet voor altijd is, maar Hij Zijn vrouw bemint, haar blijft beminnen en ooit weer terug neemt.

Alfred Holland schrijft in zijn boek “In Bondgenootschap met God”:

“Van alle Bijbelse symbolen is die welke de verhouding tussen God en Israël karakteriseert als een verhouding van de man tot de vrouw misschien wel de mooiste als minst begrepene”.

Het gaat om de nationale verbondsverhouding tussen Jahweh en Israël, zoals de huwelijksverhouding is tussen man en vrouw. Een man kan zijn vrouw verlaten, maar een vrouw kan zich ook van haar man afscheiden, wat dan ook met Israël als vrouw van Jahweh het geval is. Israël ging haar eigen weg en diende de afgoden (andere mannen), tot diepe smart van Jahweh. Israël -niet de kerk of gemeente- is de bruid van Jahweh. De gemeente is het lichaam van Jesjoea, dat zich nooit van haar Hoofd kan afscheiden. Israël kon als bruid wél scheiden. Zij kreeg de scheidbrief, waarna zij een tijd lang zonder haar eerste man leefde. Door loskoping van Jesjoea werd ze weer bruid.

Vanwege de scheiding verloor de vrouw haar eervolle naam “Israel”, werd van Ammi (mijn volk) niet meer mijn volk (Lo-Ammi), aan de etnos (volkeren) gelijk. Jahweh doet een verwijt in Jeremia 3:20 aan Zijn ontrouwe vrouw:

20 ¶ Waarlijk, gelijk een vrouw trouwelooslijk scheidt van haar vriend, alzo hebt gijlieden trouwelooslijk tegen Mij gehandeld, gij huis Israels! spreekt de HEERE.

Jahweh werd door Zijn eigen wet verhinderd om Zijn weggezonden vrouw zonder meer weer tot Zich te nemen. Ook de vrouw kon niet op wettige wijze tot Jahweh terugkeren. Hier komt de huwelijksnood van Jahweh openbaar. De oplossing was, dat Jahweh als man zou sterven, in de gedaante van Jesjoea, om Zijn vrouw vrij van de wet te maken, Romeinen 7:2. Om Zijn volk te herstellen nam Jahweh de stok “Liefelijkheid” en verbrak deze, zie Zacharia 11:10, hetwelk wijst op Jesjoea die verbroken werd, Zijn leven aflegde om het weer tot Zich te nemen, Johannes 10:17. Sion wordt in een rechte weg gelost (verlost) om weer vrij te zijn, om weer te kunnen huwen met haar eigenlijke man, met Jahweh.

Jahweh verheugt Zich over Zijn bruid, Jesaja 54:4, 62:5, Hosea 2:15-18.

Israël als bruid krijgt een hernieuwd verbond, een nieuw tehuis, een vaste woonplaats, een bestelde plaats, 2Samuel 10, dat wel dezelfde namen ontvangt als de oude vestingplaats. Het wordt een gezegende tijd, wanneer de huwelijksnood van Jahweh en Israël over zal gaan in huwelijksvreugde!